

Etibar İsmayılov

Etibar İsmayılov 29 mart 1964-cü ildə Ağcabədi rayonunun Hindarx kəndində anadan olmuşdur. 1981-ci ildə məktəbi bitirdikdən sonra kənddəki Subartezian Quyularının İstismarı idarəsində əmək fəaliyyətinə başlamışdır. Çilingər idi. Az müddətdə kollektivin dərin hörmətini qazanır. Hərbi xidmət vaxtı çatanda ordu sıralarına yollanır. O ikiillik əsgəri xidmətini başa vurub Azərbaycana dönür. Öz peşəsində əmək fəaliyyətini davam etdirir. Atası Bəylər müəllim ikinci Dünya müharibəsinin iştirakçısı olmuşdu. 10 uşaqlı ailədə böyükən Etibar 6 qardaşdan beşincisi idi. Etibar 1990-ci ildən başlayaraq torpaqlarımızın müdafiəsində fəal iştirak edir, işğal olunmuş ərazilərin erməni tapdağından azad olunmasına çalışırdı. Bir neçə özünümüdafiə taborunda döyüdükdən sonra Ağdam özünümüdafiə batalyonuna daxil olur.

O, Naxçıvanik, Şelli kəndlərinin müdafiəsində xüsusi fərqlənərək, döyüşçü yoldaşlarına şəxsi nümunə göstərir. Etibar Ağcabədi özünümüdafiə taboru yaradılonda öz həmyeriləri kimi bu tabora qoşulur. Onlar Xocavənd rayonunun ərazilərindən hücumları dəf edir, şərait yarandıqda isə əks-hücumu keçərək, düşmənə sarsıcı zərbələr endirirlər. Tez-tez keşfiyyata gedir, mühüm məlumatlarla geri qayıdardı. O, strateji yüksəkliklərin alınmasında eśl igidlik göstərir.

Erməni işğalçıları torpaqlarımıza hücum çekəndə o da kənddəki tay-tuşlarına qoşulub 1991-ci ilin payızında Kərkicahanın müdafiəsində yollanır. Torpaqlarımızın müdafiəsi uğrunda 3 il qanlı-qadəli döyüşlərdə iştirak edən Etibar minlərlə igid Azərbaycan oğullarından biri kimi işğal olunmuş ərazilərin erməni tapdağından azad olunmasına çalışırdı. 1993-cü ilin əvvəllərində Ağcabədiyə dönən Etibar həmin günlərdə rayonda yaradılan könüllülər taboruna qoşulub yenidən döyüşlərə atılır. Könüllü müdafiə taborunda keşfiyyat qrupunun öncüllərindən biri kimi tanınır. Üstündə həmişə tank əleyhinə qumbara gəzdirən Etibar ağır əməliyyatlardan sonra bəzən bir-iki günlük doğmalarına baş çəkərdi. Anası Sürayyə xala döyüş yoldaşlarına dava-dərman aparmağa gələn Etibarı evləndirmək istəsə də, ona getmə deyə bilməzdi. Hər dəfə də Etibar anasına söz verir ki, müharibə qutaran kimi ailə quracaq, sevib-seçdiyi qızı Sürayyə anaya gəlin gətirəcək...

Son gelişində evlərində heç bircə gün də qala bilmir, arxasında maşın gələndə hamı ilə sağıllaşın yola çıxır. Anası arxasında su atdı. O vədələrdə erməni işğalçıları Nərgiztəpə istiqamətindən Ağcabədiyə yaxınlaşırıdı. Igid döyüşçülərimiz düşmənin həmlələrini dəf edirdilər. Taqım komandırı Etibar İsmayılov əsgər yoldaşları ilə düşmən arxasına keçib, tapşırıqları yerinə yetirəndən sonra hərbi hissəyə geri döñərdi.

4 yanvar 1994-cü il... O gün keşfiyyat dəstəsi xüsusi tapşırıq almışdı: Nərgiztəpə istiqamətində mövqe tutan düşmənin arxasına keçmək və məlumat əldə etmək. Əlli nəfərə yaxın dəstə bu mühüm tapşırığı yerinə yetirmək üçün gecə yaridan keçmiş Nərgiztəpə yüksəkliyinə doğru hərəkət edir. Əməliyyata başlayanda keşfiyyat dəstəsi mühasirəyə düşür. Qüvvələr qeyri-bərabər olsa da, dəstə geri çekilmir. Etibar təkbaşına düşmən səngərinə hücum çekərək döyüşü yoldaşlarının mühasirəni yarmasına şərait yaratır. Bu zaman ermənilərin zirehli texnikasından atılan atəş nəticəsində Etibarın üç döyüşçü yoldaşı həlak olur, dörd- beş nəfər isə ağır yaralanır. Etibar vəziyyətin çıxılmaz olduğunu hiss edib, güllələri qurtardığından mühasirəyə düşən dostlarını xilas etmək üçün tank əleyhinə axırıncı qumbaranı əlində bərk sixaraq, özünü düşmən tankının tırtılları altına atdı... Ətrafi güclü partlayış dalğası silkeləyir. Düşmən tankı bir göz qırılımda alovaya bürüyür. Ermənilər çəşqinqılıqdan qorxuya düşüb geri çekilirlər. Tankı və onun ekipajını məhv edən cəsur döyüşünün göstərdiyi şücaət yoldaşlarının mühasirədən çıxmamasına imkan yaratır. Onlarla silahdaşı yaşasın deyə, özünü qumbara ilə birlikdə düşmən tankının altına atan oğulun hünəri dildən-dilə düşür.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 5 yanvar 1994-cü il tarixli fərmani ilə İsmayılov Etibar Bəylər oğluna ölümündən sonra "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" adı verilmişdir. Hindarx kənd orta məktəbi onun adını daşıyır. Məktəbin önündə büstü qoyulmuşdur.

M.MİRZƏ,
"Respublika".